

pligt omhandlet. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig derom, og jeg maa sige, at det forekommer mig, at saaledes som Lovforslaget er affattet, vil man her paa ingen Maade udsætte sig for, at nogen betydelig Samfundsinteresse vil lide nogen Skade derved, at Redaktører og Redaktionssekretærer blive fritagne for Vidnepligt i det begrænsede Omfang, som Lovforslaget angiver. Jeg skal derfor fraraade Vedtagelsen af det Ændringsforslag, der er stillet i saa Henseende.

Dernæst kommer jeg til Spørgsmaalet om Eden. Der har Flertallet jo stillet Forslag om at forandre Lovforslaget saaledes, at man borttager den Ret, Lovforslaget vil hjemle den, der ikke ønsker af aflægge Ed, hvad enten det er Vidne eller Partsed, til forud at anmelde saadant paa Retskontoret og derved blive fri for i paakommende Tilfælde at gøre Ed, saa at han i Stedet derfor kommer til at afgive en højtidelig Forsikring, som i alle Retninger, ogsaa i Henseende til Strafansvar, skulde have samme Virkning som Edsaflæggelse. Mig forekommer det, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag gør de Mennesker Uret, som have en stærk religiøs Overbevisning om, at man ikke bør aflægge Ed, at man ikke bør kalde Gud til Vidne i Retten. Det gør dem for stærk Uret, naar man sammenligner den Stilling, som indrømmes dem, med den Stilling, som indrømmes dem, der slet ingen religiøs Overbevisning have, og som ifølge Flertallets Ændringsforslag ubetinget ville være fri for at aflægge Ed. Det synes mig især at være noget haardt, at man vil tvinge saadanne stærkt religiøst bevægede Folk til blot for dette Punkts Skyld at udtræde af Folkekirken, naar de ellers befinde sig vel i den og ikke kunne ønske at udtræde af den. Derfor vil jeg ikke kunne tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 58 lige saa lidt som de Ændringsforslag, der angaa Syns- og Skønsmands Ed og Partsed, omend jeg tilfulde maa erkende, at Forholdet med Hensyn til Syns- og Skønsmands Ed og Partsed i flere Retninger stiller sig noget forskelligt fra Spørgsmaalet om Vidneed.

Der er dernæst under dette Afsnit endnu tilbage at omtale en hel Del af de Ændringsforslag, der ligge imellem Tallene 123 og, saa vidt jeg ser, 175. Den historiske Gang i Fremgangsmaaden med Hensyn til processuelle Bevillingers Meddelelser har den ærede Ordfører for Udvalget jo fremstillet. Hvis man vil gaa dertil, at man lader det blive beroende ved den

gældende Ret, at alle saadanne Bevillinger overlades til Administrationen, skal jeg ikke have noget som helst derimod. Det, som har været min Ledetraad paa dette Punkt med Hensyn til Affattelsen, har været, at medens det udelukkende tilkommer Domstolene uden andres Indblanding at afgøre, hvorledes de Sager, der komme ind for Domstolene, skulle paadømmes, tilkommer det ikke paa nogen Maade Domstolene at afgøre, hvilke Sager der skal ind for Domstolene. Dette er noget, som alene maa tilkomme de forskellige Parter, hvad enten det er Parter i civile eller i kriminelle Sager, og hvor der er nogen Part i en civil eller en kriminel Sag, der har oversiddet de fornødne Friste eller ønsker en Sag frem, som ikke har den Størrelse, den efter den almindelige Lovgivning skal have, eller lignende, forekommer det mig, at den, der i første Række bør kunne træffe Afgørelsen om, hvorvidt den paagældende Sag skal frem eller ikke, er ikke vedkommende Domstol, men, saaledes som nu, Administrationen; der er i alt Fald et Punkt, hvor jeg kan gøre mig Haab om, at fortsatte Forhandlinger kunne føre til Enighed.

Jeg har ikke angaaende disse tre Bøger mere at udtale, jeg har ment, at det vilde være i den bedste Interesse for Sagens fortsatte Gang, at jeg fattede mig saa kort som muligt paa alle disse Punkter.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Formanden: Jeg skal bemærke, at jeg vil anse de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag som vedtagne uden Afstemning, medmindre Afstemning udtrykkelig forlanges, ligesom jeg efter Aftale med alle vedkommende betragter Afstemningen over det første af de af Flertallet stillede Ændringsforslag som afgørende med Hensyn til Flertallets øvrige Forslag, medmindre Afstemning begæres over noget af dem.

Ændringsforslagene under Nr. 1—26 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 2414 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

§§ 1—73 (se Tillæg A., Sp. 2145 ff.) med de ved Ændringsforslagene indførte Ændringer

vedtoges ligeledes uden Afstemning.